

«Το κορίτσι με τα πορτοκάλια»

«Κάθεσαι καλά, Γκέοργκ; Καλύτερα να καθίσεις, γιατί σκοπεύω να σου διηγηθώ μια ιστορία για γερά νεύρα...». Με αυτόν τον τρόπο ο συγγραφέας του βιβλίου αρχίζει να ξετυλίγει το νήμα της ιστορίας ενός μυστηριώδους κοριτσιού που έμελλε να αλλάξει την πορεία της ζωής ενός απλού καθημερινού αγοριού...

α) Ποια πιστεύεις ότι είναι τα μηνύματα που θέλει να περάσει μέσα από αυτήν την ιστορία και ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο;

Ένα γράμμα στο παιδικό αυτοκίνητο του δεκαπεντάχρονου Γκέοργκ έμελλε να αλλάξει την πορεία της ζωής του. Ο νεκρός πατέρας του, πριν φύγει από τη ζωή αποφάσισε να του γράψει ένα γράμμα με σκοπό να του πει όσα δεν είχε προλάβει να του εξηγήσει. Μία μυστήρια πόρτα του παρελθόντος άνοιξε μπροστά στον έφηβο και ήταν αποφασισμένος να την εξερευνήσει και να μάθει τα μυστικά που δεν είχε προλάβει να του αποκαλύψει ο πατέρας του. Έτσι η ιστορία ξετυλίγεται μέσα από τα λόγια του παρελθόντος που εξιστορούν μια αληθινή ιστορία που όμως έμοιαζε περισσότερο με παραμύθι : "Το κορίτσι με τα πορτοκάλια". Ο πατέρας διηγείται πώς βίωσε την πραγματική αγάπη, ίσως έξω από τη λογική των σημερινών ανθρώπων. Περνάει διαχρονικά μηνύματα και θέτει φιλοσοφικά ερωτήματα στο γιο του.

Αμέτρητα συναισθήματα βγήκαν στην επιφάνεια καθώς διάβαζα το βιβλίο. Αγάπη, έρωτας, φόβος, αγωνία, ίσως και ανασφάλεια. Η αγωνία του νεαρού φοιτητή για να βρει απεγνωσμένα τη μυστήρια κοπέλα με την τεράστια σακούλα γεμάτη πορτοκάλια με γέμισε ερωτήματα για την αγάπη στον σύγχρονο κόσμο... Αναρωτήθηκα: εμείς, θα έχουμε την ευκαιρία να ζήσουμε ιστορίες αγάπης όπως αυτή του βιβλίου ή πλέον η αγάπη έχει χάσει το νόημά της; Ίσως αυτό αναρωτιόταν και ο ίδιος ο συγγραφέας... Ακόμα, ο έντονος

πόθος για την απόκτηση αυτού που αγαπάς ήταν άγνωστος για μένα και ίσως μετά από την ανάγνωση του βιβλίου να έγινε ζητούμενο στη ζωή μου! Τα συναισθήματα της αγάπης και του έρωτα ήταν συνέχεια στο μυαλό μου. Όμως, πολλές φορές γέμιζα φόβο και αγωνία, κάποια απογοήτευση ή ίσως και απελπισία, αλλά και ανέλπιστα χαρά! Όπως είπα και στην αρχή, τα συναισθήματα ήταν ανάμεικτα και διαφορετικά σε κάθε σελίδα του αναγνώσματος.

Το βιβλίο αναντίρρητα έχει φιλοσοφικό χαρακτήρα. "Για ποιο λόγο ζούμε;" , είναι το ερώτημα που έχει μείνει αναπάντητο στο μυαλό μου: επειδή έτυχε να γεννηθούμε; επειδή ψάχνουμε την αγάπη; για να δημιουργήσουμε και να μοιραστούμε τη ζωή; Εκτός από ερωτήματα ύπαρξης, με προβλημάτισε ο τρόπος που ο πατέρας κοιτούσε τον κόσμο και με προκάλεσε να αντικρίσω με μία διαφορετική ματιά τον πλανήτη στον οποίο ζούμε: μέσα από τα μάτια της ψυχής με επίκεντρο τον ΑΝΘΡΩΠΟ... Συμπερασματικά, το κορίτσι με τα πορτοκάλια είναι, εκτός από μια ιστορία αγάπης, μία πηγή προβληματισμού.

β) Στο μυθιστόρημα συνυπάρχουν δύο αφηγητές, ο πατέρας και ο γιος και ο ένας δίνει τη σκυτάλη στον άλλο. Ποιος από τους δύο ήρωες σε συγκίνησε ιδιαίτερα, με ποιο από τα λεγόμενά του και γιατί;

Στο λογοτεχνικό ανάγνωσμα συνυπάρχουν δύο αφηγητές, ο πατέρας και ο δεκαπεντάχρονος γιος, οι οποίοι ξετυλίζουν το νήμα της μυστηριώδους ιστορίας. Αν και βρίσκονται σε δύο διαφορετικές χρονικές περιόδους, είναι και οι δύο τα βασικά πρόσωπα του αναγνώσματος. Προσωπικά, ο χαρακτήρας που με συγκίνησε ιδιαίτερα ήταν ο πατέρας, καθώς ήταν ένας άνθρωπος που αγαπούσε την περιπέτεια και ήταν αρκετά έμπειρος από τα παιχνίδια της ζωής. Από την πρώτη στιγμή με τράβηξε ο τρόπος που περιέγραφε τα γεγονότα, τους έβαζε τη δική του πινελιά εκφράζοντας το χαρακτήρα του. Σαν νεαρός φοιτητής είχε όρεξη για ζωή και του άρεσε να αναρωτιέται για τον κόσμο γύρω του. Ίσως αυτό να με κέρδισε σε εκείνον. Ακόμα, με συγκίνησε ιδιαίτερα ο μεγάλος του πόθος για να συναντήσει "το κορίτσι με τα πορτοκάλια", διότι με αυτό τον τρόπο έδινε την απαιτούμενη αγωνία στην ιστορία. Ο πατέρας είχε έντονα συναισθήματα και είχε τη μαγική ικανότητα να τα μεταβιβάζει στους αναγνώστες του βιβλίου.

Ιδιαίτερη συμπάθεια για αυτόν, ένιωσα επίσης στο σημείο που είπε *«δεν ήξερα ποια ήταν, δεν ήξερα το όνομά της, αλλά από την πρώτη κιόλας στιγμή ένιωσα πάνω μου την φοβερή εξουσία της»* (σελίδα 31). Η ανιδιοτελής αγάπη δείχνει το μεγαλείο της ανθρώπινης ψυχής, ενώ το μυστήριο του έρωτα καταργεί τη λογική. Με τα λόγια που ήταν γραμμένα στο γράμμα, ο πατέρας ήθελε να περάσει το μήνυμα πως, σε όλα τα όμορφα και τα αληθινά η λογική απουσιάζει. Κλείνοντας, πιστεύω η φράση «της

εξουσίας» χαρακτηρίζει απόλυτα τον αυθορμητισμό του πατέρα και έμμεσα δηλώνει γιατί αναζητούσε τόσο απελπισμένα το κορίτσι με τα πορτοκάλια: είχε νιώσει το μεγάλο έρωτα και περίμενε την πραγματική αγάπη!

Βανέσσα Καραμπλιά, Γ2 Γυμνασίου

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ!

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιοστέιν Γκάρντερ

ΜΑΘΗΤΡΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: Βανέσσα Καραμπλιά

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ : 2014-2015